

قاسمی گنابادی و شهنامه ای دیگر

خدیجه پرستش

کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان

چکیده:

آثار گذشتگان گنجینه‌ی اسرار و آمال آنان است؛ بر ماست تا کلید این گنجینه را یافته و آن را به روی هم عصران آیندگان خود بگشاییم. آشنایی با مشاهیر و آثارشان، و شناساندن آن به هم عصران و آیندگان، وظیفه‌ی انکارناپذیری است که باید در این راه قدم برداریم. تصحیح نسخه خطی، یکی از راههای حفظ آثار و انتقال تجربیات گذشتگان به آیندگان است و در این زمینه مشاهیر خراسان، جایگاه ویژه‌ای در اعتلای ایران و اسلام بر عهده داشته‌اند که همگان بر آن اذعان داشته و دارند ولی هنوز خیلی از این بزرگان در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته‌اند در این مقاله سعی شده است یکی از این بزرگان و آثارش را به مشتاقان این مرز و بوم بشناساند. قاسمی گنابادی یکی از شاعران قرن دهم که دو دوره‌ی تیموری و صفوی را درک کرده است؛ یکی از مقلدان نظامی بوده و منظومه‌هایی به تقلید از خمسه‌ی او سروده است که تعداد آنها به هفت مثنوی می‌رسد. با عناوین شهنامه‌ی ای ماضی یا شاه اسماعیل نامه، شهنامه‌ی عالی یا شاه طهماسبنامه، شاهرخ نامه، لیلی و مجنون، خسرو و شیرین، کارنامه یا چوگان نامه و عمده‌ی اشعار وزبده‌ی اشعار. در این مقاله به زندگی قاسمی گنابادی و معرفی آثارش و نسخه خطی آن با تأکید بر شاه اسماعیل نامه (در شرح جنگاوری شاه اسماعیل صفوی) ساختمان، محتوای اثر و همچنین تأثیرپذیری او از نظامی مورد توجه قرار گرفته است. هدف از این نوشته که برگرفته از پایان نامه دانشجویی می‌باشد؛ شناساندن نسخه خطی شاه اسماعیل نامه و سراینده‌اش به دستداران ادب است.

واژگان کلیدی: قاسمی گنابادی - صفویه - تصحیح نسخه خطی - شاه اسماعیل نامه